

allerhøjeste Grad har bidraget til, at man i større og større Udstrækning har faaet Indtrykket af, at det er den rigtige Vej at gaa at beskytte de lave Arealer, der ligger dernede i det sydvestlige Jylland, imod Vesterhavets Oversvømmelser. Blandt de Lodsejere, der er interesserede i Ribe-Diget, var der i sin Tid en Del Modstand — den Slags Forslag bliver aldrig vedtaget aldeles enstemmigt, der er altid delte Meninger indenfor Lodsejernes Kreds —, men jeg er overbevist om og kan udtale det her, at en hel Del, ja de allerfleste af dem, der i sin Tid, da Ribe-Diget blev anlagt, var Modstandere, efterhaanden er blevet Tilhængere af det. De har indset, at det var til uhyre megen Nytte, at dette Dige i sin Tid blev opført.

Det her foreslaaede Dige er anslaaet til at ville koste i alt ca. 600,000 Kr. Nu maa man imidlertid erindre, at Overslaget er foretaget allerede for nogen Tid siden, saaledes at de 600,000 Kr. ikke slaar til, hvis Diget skal bygges i dette Øjeblik, og heller ikke vil slaa til, selv om vi kommer ind under fredeligere Forhold i Europa. De 600,000 Kr. maa antagelig forhøjes med ikke mindre end 25 pCt. Det er ikke et Tal, jeg griber ud af Luften, men det er et Tal, jeg har faaet ved at forhandle med en Mand, der er teknisk uddannet og har meget nøje Kendskab til Forholdene derovre. Man vil altsaa i Stedet for de 600,000 Kr. komme op paa 750,000 Kr. Naar man har ønsket at komme til at forhandle indenfor et Udvalg og med den højtærede Minister, er det ikke mindst, fordi Statens Bidrag, hvis Sagen skal gennemføres, nødvendigvis maa forhøjes. Med Hensyn til de 600,000 Kr. stiller man altsaa her Forslag om, at Halvdelen, dog højest 300,000 Kr., skal ydes af Staten. Amtet har bevilget 25,000 Kr., medens Restbeløbet, 275,000 Kr., skal udredes af Lodsejerne paa disse Egne. Man indsendte i sin Tid et Andragende til Ministeriet om at faa et Statstilskud til Anlæg af Diget paa 300,000 Kr., men man ansøgte samtidig om, at de 275,000 Kr., som Beboerne selv skulde udrede, blev ydet som et Statslaan. Det laa nær, at man fra Lodsejernes Side meget ønskede dette, idet det var Tilfældet for Ribe-Digets Vedkommende. De 675,000 Kr., som det kostede Lodsejerne at faa Ribe-Diget bygget, blev ydet som et Statslaan, der skulde forrentes og afdrages med $4\frac{1}{2}$ pCt. p. a. i ca. 60 Aar. Ministeren var imidlertid meget utilbøjelig til at give Tilslutning til den Tanke, at man ydede de 275,000 Kr. som et Statslaan, og efter

en Samtale, jeg for ikke ret lang Tid siden har haft med Ministeren, tror jeg, han indtager samme Standpunkt endnu. Men saa er der maaske en anden Vej at gaa. I alt Fald er der et Par Tanker, jeg vilde henstille til velvillig Overvejelse i det kommende Udvalg og ogsaa til den højtærede Trafikministers velvillige Overvejelse. De gaar bl. a. ud paa, om man ikke kunde fikse Lodsejernes Tilskud, saaledes at de fik at vide, hvad de i det hele kommer af med. Jeg synes ogsaa, der var meget, der talte for, at man, hvis der finder Overskridelser Sted, da lod Staten bære disse. Man kunde ogsaa tænke sig at gaa en anden Vej, nemlig at forhøje Statens Bidrag ikke saa ganske lidt over de 300,000 Kr., men alligevel fastsætte et bestemt Beløb, som Staten skulde udrede, og saa lade Lodsejerne betale Resten. Lad mig sige det straks, at som Forholdene stiller sig i dette Øjeblik, er det en Nødvendighed, at Beløbet 300,000 Kr. forhøjes noget, ellers tør Beboerne ikke vove at binde an med dette Anlæg. Man vil maaske ogsaa have lagt Mærke til, at Amtets Tilskud i Forhold til det Tilskud, der fra Amtets Side blev givet til Ribe-Diget, er meget betydeligt forhøjet. Amtets Tilskud til Ribe-Diget var ca. 4 Kr. pr. Td. Land, men her er man gaaet op til ca. $8\frac{1}{2}$ Kr. pr. Td. Land, altsaa mere end det dobbelte. Og medens Forholdet var det, at det kostede de Lodsejere, der fik Ribe-Diget opført, ca. 58 Kr. pr. Td. Land, er Beløbet her oppe paa 94 Kr. pr. Td. Land; det er altsaa det Beløb, Lodsejerne er villige til selv at udrede. Enhver, der kender Forholdene, vil indrømme mig, at ca. 100 Kr. pr. Td. Land er en meget betydelig Byrde paa de paagældende Egne, hvor ikke alle Jorder kan kaldes frugtbare, hvor der er en hel Del Sandagerjord, som ikke er af synderlig Værdi.

Jeg kan naturligvis udmærket godt forstå, at der kan være en og anden, der vil sige: Naar Staten skal udrede saa meget, og Beboerne ikke kan betale mere, er der saa egentlig nogen Grund til at fremme Sagen? Men jeg tror, vi maa se paa Sagen paa den Maade, at det er først i det lange Løb, gennem en meget lang Aarrække, at et saadant Digeanlæg rent finansielt vil kunne betale sig. Det, man gør, er jo dette simple, men uhyre betydningsfulde, at man sikrer de paagældende Udøvelsen af deres Erhverv; de faar Ro til at arbejde med den Jord, de har, og det har de absolut ikke, før Diget er op-